

No. 6. Jaan ja rebane.

Kõnd olanud kariste wallas üks
waene peremees. Temal olanud üks
walge hobune ja poiss. Jaan kiindunud
igapäew selle hobusega. Ja rebane
räinud alati tema juures ja istunud
Jaan, Jaan tapa see hobune ära.
Jaan wastanud peremees poissale.
Rebane istunud tapa see hobune ära
peremees saab pühjatunaks niitakes.
Jaan tapnud hobuse ära ja wiinud
metssa. See rebane räinud jälle
loomas. Pöönud rõhu täis ja läinud
teed mööda edasi ja laulnud.
Pöä täis ja riht täis.

Kuul tulnud wastu ja riisunud.
Kulla wader kus ja oled räinud?
Rebane wastanud. Kuninga pulmas.
Kuul riisunud. Kas me ku sinna wõime

laia? Rebane wastanud. Mikspärast
mitte. Nooge aga enelik sulle
wiiskimaneent lütti kottku ja tulge
jaie. Kes kõige enam sinna saab
see saab kõige parema rõhu ja kõige
paremad lõiged.

Rebane lähe ees ja kõige hursad järel.
Rebane lütti lütti ja hursad järel,
hursad jäinud lütti aga rebane
jooks nud walge. Pöä pannud Jaan
latti uude kinni, ning modetud
hursad peremehe abil maha.

Rebane läinud jälle furaud hobuse
juure. Pöönud rõhu täis läinud
teed mööda edasi ja laulnud. Pöä
täis, riht täis: Karu tulnud wastu
ja riisunud. Kulla wader kus ja oled
räinud? Rebane wastanud. Kuninga
pulmas. Karu riisunud. Kas me ku
sinna wõime faada? Rebane wastanud.